

statku ani sť-ľovi jako jej dedičovi, ani ostatným následným dedičom; okresný súd v Lučenci doručil síce sť-ľovi usnesením No IV 15/27 zmienenú výzvu žal. úradu a sť-ľ podal proti tomuto usneseniu »odvolanie«, namietavši, že usnesenie to neni oprávnený prevziať, lebo neni jediným dedičom vlastníčky veľkostatku, avšak »odvolanie« to bolo súdom (sedriou v Bratislave) zamietnuté.

Napadnutým rozhodnutím bola žiadosť sť-ľova zamietnutá.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

Podľa § 46 náhr. zák. č. 329/1920 Sb. vo znení článku I. zák. č. 220/1922 Sb. lzä si do rozhodnutia štpú-u o prejmacej cene za prevzatý zabraný majetok sťažovať k súdom v § 46 uvedeným. Preskúmanie výroku štpú-u o prejmacej cene je tedy týmto predpisom prenesené v celom rozsahu na riadne súdy v predpisu tom uvedené, ktoré sú výlučne príslušnými judikovať jak o otázke, zda určenie prejmacej ceny je meritorne v súhlase so zákonom, tak i čo do otázok formálnych, tedy i čo do otázky, zda výrok štpú-u o prejmacej cene bol riadne doručený vlastníčkovi prevzatých nemovitostí a ostatným interesentom uvedeným v § 44 náhr. zák. (srov. Boh. A 947/21).

Z toho, čo bolo uvedené, plynie tedy, že riešenie všetkých otázok, súvisiacich s výrokom štpú-u o stanovení prejmacej ceny je podľa § 3 lit. a) zák. o ss vylúčené z kognicie nss-u.

V danom prípade žiadal sť-ľ podľa obsahu svojho podania de pres. 3. mája 1930 u žal. úradu, aby výmer tohoto úradu o stanovení prejmacej ceny (zo dňa 9. novembra 1927) bol doručený tiež všetkým dedičom po sť-ľovej manželke, keďže doručenie tohoto výmeru, jako bolo okresným súdom v Lučenci — podľa sť-ľovho tvrdenia — prevedené, nelzä pokladať za riadne doručenie, ktoré by bolo právne účinné i vôči sť-ľovi jako dedičovi jeho manželky. Šlo tedy v danom prípade o vec spadajúcu do rámca pokračovania týkajúceho sa stanovenia prejmacej ceny.

Keďže však — podľa svrchu uvedených úvah — je jakékoľvek preskúmanie výroku štpú-u, týkajúceho sa otázok súvisiacich so stanovením prejmacej ceny podľa § 3 lit. a) zák. o ss vylúčené z kognicie nss-u, je sťažnosť smerujúca proti napadnutému rozhodnutiu, ktorým štpú nevyhovet petitu sť-ľa obsaženému vo zmienenom podaní, neprípustná.

Č. 11.019.

Vodní právo: Pro založení členství v družstvu k úpravě vodotoků v poríčí Zhořelecké Nisy v Liberci podle min. nař. č. 415/1917 ř. z. nezáleží jedině a výlučně na místní poloze živn. a průmyslové provozovací nemovitosti, která je základem členství toho, nýbrž nemovitosti té musí plynouti také nějaký prospěch z družstevních děl.

(Nález ze dne 24. ledna 1934 č. 1283.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 2478/23.

Věc: Vodní družstvo pro úpravu vodotoků a zřízení údolních přehrad v povodí Zhořelecké Nisy v L. (adv. Dr. Lad. Špaček z Prahy) proti

zemskému úřadu v Praze (za zúč. firmu Heřman M. v H. adv. Dr. Valter Perlmann z Liberce) o členství ve vodním družstvu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Podáním z 18. října 1927 požádala firma Heřman M. v H. osp-ou v Liberci, aby rozhodla, že stavební parcela č. 423 s továrnou čp. . . . v H. má býti ze seznamu členů stěžujícího si družstva vymazána. Tuto žádost odůvodnila tím, že vodní družstvo v L. dopisem z 2. března 1918 zpravilo firmu, že do seznamu jeho členů byly pojaty podle § 3 nař. min. orby z 25. října 1917 č. 415 ř. z. stav. parc. č. k. 423, továrna čp. . . . a pozemkové parcely č. k. . . . , zapsané ve vložce č. . . . pozemkové knihy pro kat. obec H., ačkoli stav. parc. č. k. 423 podle připojeného plánu v inundačním území největší dosud pozorované povodně r. 1897 jako ostatní uvedené parcely neleží a s nimi ani nesusouvisí. Na základě výsledků komis. šetření, jež bylo o této žádosti vykonáno, rozhodl okr. úřad v Liberci výměrem z 27. února 1930, že firma Heřman M. také s parcelou č. k. 423, s továrnou čp. . . . v H. jest po právu členem vodního družstva pro úpravu vodotoků a zřízení údolních přehrad v povodí Zhořelecké Nisy v L., ježto tyto nemovitosti jsou integrující součástí celé držečnosti (továrny), která — byť i jen jinou svou částí — leží v inundačním území řeky Nisy. Přívody vody k továrně, vedoucí parcelou č. k. 423, jsou součástí jednotného vodního díla, které tvoří rovněž integrující součást této držečnosti. Předpoklady § 3 nař. z 25. října 1917 č. 415 ř. z. pro členství v uvedeném vodním družstvu jsou tedy dány.

Nař. rozhodnutím zrušil zem. úřad v Praze na odvolání firmy Heřman M. výměr okr. úřadu v Liberci jako zákonem neodůvodněný z těchto důvodů: Firma M. nežádala o nic více než o to, aby byla vyloučena parcela č. k. 423 ze zájmu vodního družstva. Okr. úřad se však zabýval vztahem celého závodu k družstevnímu dílu. Toho se závod nedomáhal a také jest řešení takového úkolu daleko složitější nežli rozhodnutí o tom, je-li parcela č. k. 423 povinna setrvati ve svazku družstevním. Parcela č. k. 423 leží mimo zátopu nejvyšších povodní a není znám důvod, proč byla do seznamu členského pojata. Úřední znalec potvrdil správnost plánu a výslovně zjistil, že parcela ta je mimo dosah katastrofálních povodní. Není tedy věcného důvodu proti vypuštění tohoto pozemku ze zájmu družstva. Parcela ta je zastavena a i budovy na ní stojící jsou mimo zájmovou oblast družstevní. Na této věci nemění nic okolnost, že do této parcely jsou položena potrubí vodovodu, jež dodává z Nisy vodu do závodu. Jeho jímací zařízení leží na parcele č. k. 254 a po použití vody v závodě se vrací voda přes čerací jámy do Nisy. Čerací jámy jsou mimo zátopu, ale jejich odpad jest v zátopě a závislý na stavu vody v řece. Proti ponechání parcely č. k. 254 (odběřiště vody) v zájmu družstva st-lka nic nenamítá. Je nesporné, že potrubí položené do parcely č. k. 423 nemá s pozemkovým majetkem nic společného. Je to konstrukce, jež může býti z pozemku vůbec odstraněna nebo vedena nad ním. Proto také nelze z tohoto důvodu nutiti závod do družstevního členství.

O stížnosti nss uvažil: — — —

Ve věci samé má rozhodující význam předpis § 3 min. nař. č. 415/1917 ř. z., jímž byly vydány stanovy vodního družstva. Podle něho jsou členy vodního družstva všichni držitelé vodních děl a živn. i průmyslových provozovacích nemovitostí, jejichž držebnosti leží pod údolními přehradami a vodními stavbami, zřízenými družstvem na Zhořelecké Nise, a to s těmito držebnostmi. Další skupiny členů vodního družstva uvedené v cit. § 3 nemají k případu, jenž jest na sporu, žádného vztahu. Kdyby se přísně hledělo k doslovu těchto stanov, bylo by snadno lze tu nalézt odpověď na spornou otázku, a to ve smyslu kladném a ve shodě se stížností, neboť je nesporno, že firma H. M. jest držitelkou průmyslové provozovací nemovitosti, a že držebnost, o kterou jde, totiž parcela č. k. 423, náleží k této průmyslové provozovací nemovitosti a že leží pod zmíněnými družstevními údolními přehradami a vodními stavbami.

Leč, jak bylo již naznačeno v Boh. A 2478/23 a jak to vyplývá ze souvislosti § 3 s § 4 stanov, jakož i z podstaty vodního družstva, jak je v zákoně vodním charakterisována, nemůže záležitosti jediné a výlučně na místní poloze živn. a průmyslové provozovací nemovitosti, nýbrž musí nemovitosti této plynouti z družstevních děl také nějaký prospěch. Předpoklad tento je však dán, jestliže průmyslová provozovací nemovitost bere vodu pro své průmyslové účely vodním zařízením pod zmíněným družstevním dílem. Zda vodní zařízení jest primitivní či jest zřízeno ve velkém měřítku, nemá při tom významu. Ani na tom nesejde, je-li konsentováno vodním úřadem či provozuje-li se bez konsensu, neboť tento moment jest pro účast na prospěchu z družstevního podniku plynoucím zcela lhostejný.

Podle protokolu z 29. listopadu 1927 bylo komisionálně vyšetřeno, že na stavební parcele č. k. 423 jsou tovární objekty, pro jejichž provoz přivádí se voda vzdouvacím zařízením v řečišti Nisy, jež jest na parcele č. k. 254. Bylo dále podle spisů zjištěno, že tímto odběrem vody na parcele č. k. 254 umožňuje se provoz továrny č. k. 423 a že oddělením parcely č. k. 254 s vodním potrubím továrna by provozována býti nemohla. Ve vyjádření, předneseném zástupci zúčastněné strany při komisi, bylo sice tomuto zjištění odporováno a bylo tvrzeno, že řečené zařízení k odběru vody není integrující součástí jmenované továrny. Toto tvrzení nebylo však odůvodněno snad tím, že uvedený odběr vody jest pro provoz továrny nepodstatný nebo úplně postradatelný, nýbrž jen tím, že se pomýšlí na zařízení jiného způsobu odběru vody. Tím arci nemůže býti dotčena účast na prospěchu plynoucím z družstevních děl, na kterém vedle situování provozovací nemovitosti záleží.

Podle stavu spisů jsou tedy předpoklady členství zúčastněné strany také se stavební parcelou č. k. 423 podle stanov dány a nař. rozhodnutí, které přes ně přechází, musilo proto býti zrušeno podle § 7 zák. o ss.

Č. 11.020.

Řízení správní. — Řízení před nss-em. — Vodní právo: Podstatnou vadností ve smyslu § 6 zák. o ss je stíženo rozhodnutí úřadu (zemského ve věci vodoprávní), kterým úřad odmítl